

Men jeg vil gerne understrege, at det til syvende og sidst er regeringen og Folketinget, der har ansvaret. Globaliseringsrådet er rådgivende, men jeg betragter dette at ruste det danske samfund bedre til at klare udfordringerne fra globaliseringen som en national opgave, og derfor er det utrolig vigtigt at inddrage brede grupper i forberedelsen af en sådan strategi, og det er vigtigt, at denne proces er en åben proces, akkurat som regeringen har tilrettelagt det.

Så jeg ser frem til en konstruktiv drøftelse og gode forhandlinger med Folketingets partier om de helt konkrete politiske forslag, når vi når dertil.

Formanden:

Tak til statsministeren. Så går vi i gang med forhandlingen, og først er det ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade.

Forhandling

Steen Gade (SF):

Tak for svaret fra statsministeren.

Jeg er helt enig i det, statsministeren sluttede med, at det at ruste det danske samfund til at tackle globaliseringen kan betragtes som en national opgave.

Det er jo sådan set egentlig grunden til, at jeg har været forundret over statsministerens tilrettelæggelse af det her, altså i et forholdsvist konventionelt nedsat udvalg, som er sådan en slags fokusgruppe for statsministeren, og at statsministeren aldrig nogen sinde i det her forløb har inviteret Folketinget og sagt: Kom alle partier, lad os lave et forløb, hvor Folketinget er inddraget i den her debat. I stedet for kører han sit eget løb i Globaliseringsrådet.

Jeg ved jo heller ikke, hvordan medlemmerne af Globaliseringsrådet har det med det, for jeg har forstået, at det jo alligevel er statsministerens konklusioner, der er Globaliseringsrådets konklusioner, men det har jeg måske misforstået.

Så jeg kunne forestille mig, at hvis man virkelig skulle have været så pivåben, som statsministeren siger at han egentlig ønsker at være, så skulle det have været tilrettelagt helt anderledes.

Kl. 14.20

Det med, at det er en hidtil uset centralistisk måde at arbejde på – det er ikke mit udtryk, det var en professor fra Københavns Universitet,

der sagde det; det behøver selvfølgelig ikke at gøre det bedre, men det er altså ikke noget, jeg har fundet på – dækker faktisk ret godt. Men nu har vi fået debatten, så ikke mere om formen.

Det, jeg synes statsministeren går lidt galt i byen med, er at definere det, at det er det danske samfunds vigtigste opgave i de her år, på den måde, at vi kun skal diskutere – sådan virker det – hvad vi gør i Danmark, og ikke sætte det i ordentlig sammenhæng med, hvad der sker i resten af verden, for det er trods alt globalisering, det her handler om. Og man kan heller ikke se det ret meget bredere end til at omhandle konkurrenceevne. Det synes jeg da er enormt snævert. Og det er faktisk det, jeg mener med, at det er både snævert, kan man sige, politisk tænkt og snævert nationalt.

Lad mig tage et eksempel. Et af de steder, hvor det skal lykkes os at få sammenhæng, er, at vi forener, hvordan vi får gjort noget effektivt ved miljøkatastrofer, der truer, og det at skabe nye arbejdspladser for de 250.000, vi mister hvert år. Vi skal ifølge vismændene skaffe 250.000 hvert år bare for at følge med. Ja, det gør vi jo så ved at styrke og udvikle de teknologier, f.eks. inden for vedvarende energi, vindmøller og andre ting, hvor vi kan skabe nye arbejdspladser i Danmark, men samtidig ved at være med til at løse verdens problemer.

Det er den slags sammenhæng, som jeg savner, den måde at tænke på, som er meget mere bred, og som virkelig ville være involverende.

Jeg synes, det snævre hænger lidt sammen med, at det er, som om vi i Danmark er blevet helt utrolig bange for globalisering. Vi har nationale kanoner, vi har en lukket flygtninge/indvandrerpolitik, vi giver mindre i ulandsbistand, end vi gjorde før osv. Altså, der er et eller andet element, som statsministeren, synes jeg, også er med til at fremme, af, at vi hygger os i smug, og så skal vi prøve at se at klare os.

Så en betragtning om de korttidsuddannede, de, der først og fremmest er i farezonen i Danmark i den her proces. Jeg synes, det er vigtigt, at der sættes meget fokus på det. Jeg hørte statsministeren nævne det, og ros for det. Det er en vigtig del af det her, at vi ikke bare tænker uddannelse – alle partier er enige, for så vidt angår forskning og innovation; det er ikke dér, uenigheden ligger – men også satser på at skabe job til de korttidsuddannede.

Så en betragtning om koblingen til den globale dagsorden, 2015-målene, udryddelse af fattigdommen. Sandheden er jo, at vi klarer os bedre i